

Nyhetsbrev från Intact EQ – februari/mars 2010

Rapport från Indien:

De tre hingstarna som köptes från Ooty har nu bott ute på HRTC, Horse-Riding Therapy Centre i Tirumalaisamuthram i snart tre månader. Deras utbildning startade den 11 januari och de första barnen från Intact Special School började besöka centret för att umgås med ponnyerna den 18 januari. Den första veckan i mars var sista veckan för den här terminen som barnen var på centret. De är nu i full färd med att förbereda för tentor och senare i april börjar sommarlovet. Nu är fokus att fortsätta utbilda ponnyerna och att utbilda den indiska personalen i hästhållning.

De personer som utgör HRTC projektgruppen i Indien är Karuna (rektor för ISS), Rachel (projektledare), Jeslin (offentlig kontakter), Jenny (svensk volontär, hästränare) och Michael. Gruppen fungerar bra och alla arbetar hårt för att göra detta projekt framgångsrikt. Den 13 mars deltog Rachel och Jenny på ett möte där de presenterade ridterapi för speciallärare från andra skolor och föräldrar. Detta var ett bra tillfälle att sprida information om ridterapi i allmänhet och programmet på Intact Special School.

Projektet har drabbats av vissa med- och motgångar, vilket naturligtvis är väntat. Utbildningen av hästarna har gått mycket bra. Tyvärr har Equality Line drabbats av en mindre skada och varit tvungen att vila en tid. Han är nu tillbaka i träning igen, men ligger efter den uppsatta tidsplanen. Nobel är fortfarande för liten och mentalt inte är redo för något tyngre arbete. Koko har utvecklats mycket väl och arbetet fortsätter att gå bra. Han har haft en jord spänd runt magen och förväntas reagera väl när sadeln ska introduceras. Både Nobel och Koko har kan ha bett och tränas utan problem.

Staket och plantering har försenats på grund av problem med leveranser och arbetare. Köpa stenar till stängsel har varit ett ganska tidskrävande projekt och plöjningen har inte utförts på grund av att arbetarna inte dykt upp när som utlovat. Nu har torrperioden startat och samtidigt har vi haft problem med strömförsörjningen och därmed svårigheter med bevattning. Men allt detta är saker som händer här i Indien och det viktiga är att fokusera på lösningarna och inte på problemen.

Programmet i dess nuvarande form har redan visats ha vissa positiva effekter för de barn som besökt centret. Några av dem har till exempel förbättrat deras sociala kompetens, genom socialiseringen med hästarna. Senare under våren kommer en fullständig utvärdering av alla de barn som har deltagit i programmet att genomföras och presenteras av Rachel.

Jenny Ahlqvist, volontär i Indien

Emmas reseskildring från Invigningen av HRCT

Luften är varm och bubblar av förväntningar. Idag gäller det! Invigningsceremoni för ridterapicentret. Det är en överklig känsla att vara här. Så påtagligt, som att någon smugit upp bakifrån och slagit dig i huvudet. Förväntningarna, tillsammans med lite nervositet, en aning stolthet och en liten gnuttu oro blir tillsammans så kompakt att man nästan kan ta på dem. Men alla går bara runt och ler.

De senaste dagarna har kantats av möten, intryck, glädje, förtvivlan, trängsel, middagar, pseudospråk, främmande lukter och bländande vita leenden. Vi har handlat tyger och sytt upp salwars och saris, till skraddarnas stora glädje. Vi har stegat staket och övat teckenspråk med den före detta koskötaren och blivande hästskötaren Ganesen. Vi har besökt stallar och ridskolor och diskuterat hästhållning med mer eller mindre excentriska europeiska kvinnor. Och vi har hittat, köpt och fått hem tre fina ponnyer. I nästan en vecka har de utforskat området som numera är deras hem och kommande arbetsplats.

När mangoträden vuxit sig större, hästarna säkrare och barnen är redo, så kommer de att förutom skolans fysioterapi även ha tillgång till ridterapi. Känslan av att sitta på och styra över en hel häst är mäktig, och glädjen stor. Efter att ha bekantat oss med hästarna och sett barnens första reaktioner och nyfikna närmanden så är vi bara ännu mer förhoppningsfulla.

Ett första föräldramöte med föräldrarna till de barn som är tänkta att börja med ridterapi hölls några dagar tidigare. Efter en initial blyg tystnad följde nyfikna och oroliga frågor, men mötet slutade ändå i entusiasm och stora leenden när vi gick ner till stallet. Den som inte charmas av lille Nobel har ett hjärta av sten (vedertagen sanning).

Invigningen inleds med tal av Karuna Ebenezer, rektor på Intact Special school. Efter henne talar Jonna Fallhagen om bakgrunden och tankarna kring ridterapicentret, och hedersgästen R Shyamala, District Disabled Rehabilitation Officer, talar också och framhäver stor nyfikenhet och intresse för projektet. Två av speciallärarna sjunger en indisk psalm, och Intact EQ svara tappert med Den blomstertid nu kommer. Efter skyltavgäckning och fotografering klipper Jonna det gula bandet till ingången till stall Komal och alla hälsas välkomna att komma och hälsa på hästarna. Vi visar även handikappanpassad ridutrustning och foton med förklarande texter om både hästar och ridterapi innan ceremonin avslutas med lunch tillsammans. Alla barn är inte återkomna till skolan eftersom det fortfarande är jullopp, men för de som återvänt (eller inte lämnat skolan över jul) blev detta en skoldag att minnas.

En speciell händelse som berörde oss alla var när en liten pojke traskar in genom grinden strax innan invigningen skulle börja. Efter honom kommer hans pappa. Han ser lite tveksam ut men vi välkomnar dem båda tillbaka. De har nämligen varit här förut, bara några dagar tidigare. Då var det pojkens storasyster som lockat med dem. Nu kommer de ensamma. Pojken har Downs syndrom, men föräldrarna har inte hört talas om Intact Special School och berättar att pojken ska börja i skolan i hembyn.

Redan vid ankomsten till invigningen går Karuna fram och välkomnar dem, och då och där bestämdes det att pojken ska få undervisning av Intacts specialpedagoger men på ridterapicentret, då detta ligger nära pojkens hemby. Denna initiativkraft och osjälviskhet gjorde stort intryck då, och gör fortfarande. I Sverige hade det dividerats om vem som faktiskt ansvarar för pojkens utbildning, vem som ska betala och hur det blir mest tids- och transporteffektivt. Här handlar det rätt och slätt om pojkens behov, och rätt till bästa utbildning. Det var fint. Tack Intact Special School. Tack Intacts vänner och tack alla medlemmar. Det är tack vare er som sådant här kan hända.

Emma Tejler

Volontärer sökes! Vi söker nu löpande volontärer till verksamheten med start från april och framåt. Vi söker volontärer som har god erfarenhet av unghästar; inridning och unghästräning alt. Ridterapi. Goda kunskaper i engelska. Har "storleken" för att kunna rida ponnyer. Intresse för barn med handikapp och deras utveckling. Har möjlighet att stanna i 3-6 månader. Tidigare längre utlandsvistelse är meriterande men inget krav. Är du intresserad skicka ett mail till intacteq@gmail.com

Stöd vårt arbete genom att **bli medlem** (100 kr) eller sätta in ett bidrag på PG: 90 11 31-3. Märk inbetalning med EQ så går pengarna till ridterapiprojektet.

Intact EQ är en ideell förening där 96,4 % av insamlade medel når fram till verksamheten i Indien.

Föreningen är politisk och religiöst obunden.

Postgiro: 90 11 31-3

E-mail: intacteq@gmail.com

Hemsida: www.intacteq.com